

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
z dnia 26 listopada 2008 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w składzie:

Elżbieta Dąbrowska – przewodniczący
Ewa Sołowińska – sędzia
Alicja Kujawa – sędzia sprawozdawca

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 26 listopada 2008r. zażalenia [REDAKTOWANE] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w sprawie [REDAKTOWANE] umarzające dochodzenie prowadzone przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] działając w oparciu o przepis art. 329 § 1 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych

postanawia:

1. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] z dnia 28 lipca 2008r., [REDAKTOWANE] o umorzeniu dochodzenia;
2. kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2008 r. Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] umorzył wszczęte postanowieniem z dnia 25 maja 2008r. dochodzenie prowadzone przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] ze skargi wniesionej przez [REDAKTOWANE]

Skarżący w swojej skardze zarzucił, że radca prawny [REDAKTOWANE] będąc pełnomocnikiem pozwanego [REDAKTOWANE] w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] dokonał rażących naruszeń prawa, w tym art. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego „przekazując Sądowi nieprawdziwe informacje w przedmiocie nielegalności i wadliwości zakresu działania stowarzyszenia zwykłego – [REDAKTOWANE] zarejestrowanego w Biurze Organizacji Pozarządowych [REDAKTOWANE] Nadto w trakcie rozprawy w dniu 15 stycznia 2008r. w obecności Skarżącego, który występował jako reprezentant Stowarzyszenia – radca prawny [REDAKTOWANE] hańbiąc zawód radcy prawnego (...) wprowadził Sąd w sposób świadomy i z premedytacją w błąd w przedmiocie legalności działań [REDAKTOWANE] zarzucił działaniom Komitetu jako niezgodne z prawem, godzące nie tylko w interes społeczny i interes [REDAKTOWANE] ale jako sprzeczne z zapisami ustawy Prawo o stowarzyszeniach, [REDAKTOWANE] oraz przywłaszczenie sobie uprawnień Niezależnego [REDAKTOWANE] Skarżący [REDAKTOWANE] zarzucił radcy prawnemu, iż na rozprawie „przeprowadził wywód w przedmiocie nadzoru nad organizacją społeczną – [REDAKTOWANE] – wchodząc w kompetencje Prezydenta Miasta oraz Sądu statutowego, do którego nigdy nie wpłynął wniosek od uprawnionego organu nadzorczego w przedmiocie zdelegalizowania tej organizacji społecznej.” Do zarzutów Skarżącego ustosunkował się radca prawny [REDAKTOWANE] wskazując, iż na podstawie załączonych dowodów tj. protokołów z rozprawy z

dnia 15.01.2008r., pisma procesowego z dnia 08.02.2008r. oraz protokołu z rozprawy z dnia 08.02.2008r. – zarzuty Skarżącego nie są zasadne. Zastępca Rzecznika w celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego postanowieniem z dnia 26.05.2008r. wszczął dochodzenie ze skargi [REDAKTOWANE] w celu ustalenia czy doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez obwinionego radcę prawnego. Jednocześnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwał obwinionego oraz pokrzywdzonego do złożenia wyjaśnień w sprawie. Z uprawnienia do złożenia wyjaśnień skorzystał radca prawny [REDAKTOWANE] w dniu 9.06.2008r. oraz pokrzywdzony [REDAKTOWANE] w dniu 11.07.2008r. składając obszernie wyjaśnienia w sprawie.

Postanowieniem z dnia 28.07.2008r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzył wszczęte uprzednio dochodzenie w sprawie ze skargi [REDAKTOWANE] na radcę prawnego [REDAKTOWANE]. W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika wskazał, iż z przeprowadzonego postępowania dowodowego, a w szczególności z protokołów rozpraw nie wynika, aby radca prawny swym zachowaniem przekroczył granice prawa lub postąpił nieetycznie. W ocenie Zastępcy Rzecznika z treści składanych oświadczeń radcy prawnego zawartych w protokołach rozpraw oraz piśmie procesowym z dnia 8.02.2008r. nie wynika, aby radca prawny wprowadził Sąd w błąd, podając informacje dotyczące działania [REDAKTOWANE]. Radca prawny miał prawo jako pełnomocnik strony przeciwnej Skarżącego, działając w interesie swojego mandanta, wnieść o odrzucenie wniosku o dopuszczenie przedstawicieli [REDAKTOWANE] do udziału w sprawie Sygn. [REDAKTOWANE] oraz uzasadnić go, powołując się na dokumenty publicznie znane i opublikowane na stronie internetowej Stowarzyszenia. Wniosek ten został przedstawiony Sądowi, do którego należała ocena czy istnieją przesłanki do dopuszczenia Stowarzyszenia do udziału w sprawie. Również, zdaniem Zastępcy Rzecznika radca prawny [REDAKTOWANE] nie naruszył granic wolności słowa w ramach polemiki procesowej przysługującej radcy prawnemu w świetle art. 11 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz art. 27 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na postanowienie to Pan [REDAKTOWANE] wniósł w terminie zażalenie. W uzasadnieniu Skarżący zarzucił Zastępcy Rzecznika niestaranność w prowadzeniu czynności to jest przez „zaniechanie przesłuchania w charakterze świadków osób uczestniczących w popisie radcy prawnego [REDAKTOWANE]”. Wskazał, iż protokół z rozprawy nie może być wystarczającym dowodem, gdyż stanowi jedynie podstawę tego co dzieje się na posiedzeniu sądu, który je sporządza, a tym samym nie odzwierciedla w pełni sensu tego co jest mówione i czynione przez jej uczestników. Nadto Skarżący powołując się na argumenty podnoszone w skardze oraz złożonych w toku dochodzenia wyjaśnień wniósł o skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania w celu usunięcia braków w postaci przesłuchania wskazanych w zażaleniu osób.

Pismem z dnia 20.10.2008r. Przewodniczący Składu Orzekającego wezwał Pana [REDAKTOWANE] na posiedzenie Sądu w dniu 27.10.2008r. w celu przesłuchania tych osób w charakterze świadków. Na rozprawie w dniu 27.10.2008r. stawili się [REDAKTOWANE] i złożyli swoje wyjaśnienia w sprawie. Natomiast nie stawili się świadek [REDAKTOWANE] – brak zwrotki. Po przesłuchaniu świadka [REDAKTOWANE] Sąd Dyscyplinarny odroczył rozprawę na termin w dniu 26.11.2008r. celem przesłuchania świadka [REDAKTOWANE]. Przesłuchanie nastąpiło w dniu 26.11.2008r.

Rozpoznając zażalenie Skarżącego na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] stwierdził, co następuje:

Przede wszystkim podnieść należy, iż przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest kwestia naruszenia przez radcę prawnego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a nie kwestie związane z zasadnością rozstrzygnięć wydawanych w niniejszej sprawie przez Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANE] w przedmiocie dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w sprawie. Po przeanalizowaniu zgromadzonych w niniejszej sprawie dokumentów i dogłębnym ustaleniu

stanu faktycznego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, iż zarzuty zawarte w zażaleniu Pana [REDAKTOWANE] na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu wszczętego uprzednio dochodzenia przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] nie są uzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz.U. z 2002r. Nr 123 poz. 1059) radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Nadto na podstawie art. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny obowiązany jest kierować się przepisami prawa, postanowieniami zawartymi w niniejszym kodeksie oraz w uchwałach organów samorządu. Jednocześnie na podstawie art. 6 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością. Także radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Zgodnie zaś z art. 11 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, a także art. 27 ust. 6 Kodeksu Etyki Radców Prawnego, radca prawny korzystając przy wykonywaniu zawodu z wolności słowa i pisma, nie może przekraczać granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą.

Stan faktyczny przedstawiony przez Skarżącego w zażaleniu na postanowienie Rzecznika nie znalazł potwierdzenia w dokumentach znajdujących się w niniejszej sprawie, a szczególności w protokołach rozpraw z dnia 15.01.2008r. oraz 8.02.2008r. oraz w zeznaniach świadków [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]. Sąd nie zgadza się ze stwierdzeniem Skarżącego wyrażonym w zażaleniu na postanowienie o umorzeniu postępowania, iż protokół z rozprawy zawiera tylko i wyłącznie osnowę tego co się dzieje na rozprawie. Zgodnie z art. 158 §1 pkt 2 k.p.c. protokół z rozprawy obejmuje przebieg posiedzenia, w szczególności wnioski i twierdzenia stron, wyniki postępowania dowodowego, wymienia zarządzenia i orzeczenia wydane na posiedzeniu oraz stwierdza czy zostały ogłoszone; jeżeli sporządzenie odrębnej sentencji orzeczenia nie jest wymagane, wystarcza zamieszczenie w protokole treści samego rozstrzygnięcia; zamiast podania wniosków i twierdzeń można w protokole powołać się na pisma przygotowawcze. Nadto na podstawie art. 160 k.p.c. strony mogą żądać sprostowania lub uzupełnienia protokołu, nie później jednak jak na następnym posiedzeniu, a jeśli idzie o protokół rozprawy, po której zamknięciu nastąpiło wydanie wyroku - dopóki akta sprawy znajdują się w sądzie. Od zarządzenia przewodniczącego strony mogą odwołać się do sądu w terminie tygodniowym od doręczenia im zarządzenia. Wskazać należy, iż Skarżący nie kwestionował przebiegu protokołowania rozprawy, ani nie składał stosownych wniosków w tym zakresie. Sąd zgadza się ze stwierdzeniem Zastępcy Rzecznika, iż radca prawny ma prawo kwestionować na rozprawie wnioski strony przeciwnej, w tym zakresie również miał prawo kwestionować wnioski przedstawicieli stowarzyszenia [REDAKTOWANE] o dopuszczenie ich do udziału w sprawie. Przedstawione stanowisko przez radcę prawnego w przedmiocie wątpliwości prawnych w zakresie legalności działania stowarzyszenia również znalazły potwierdzenie w postępowaniu prowadzonym przez organ nadzoru. W odpowiedzi na pismo Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 5.06.2008r. Prezydent Miasta [REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 26.06.2008r. potwierdził, iż były prowadzone względem [REDAKTOWANE] działania mające na celu wyjaśnienie, czy zakres działania ww. stowarzyszenia został ustalony z właściwym ministrem, a także istniała konieczność usunięcia z regulaminu stowarzyszenia przepisów pokrywających się zakresem z ustawową definicją związku zawodowego. Prezydent wskazał nadto, iż rozważano możliwość wystąpienia do właściwego sądu o rozwiązanie stowarzyszenia, jednakże po głębokim analizie prawnej odstąpiono od tego zamiaru, gdyż nie znaleziono przesłanek uprawniających do wystąpienia ze stosownym wnioskiem. Powyższe jedynie potwierdza okoliczność, iż zakres działania Stowarzyszenia budził wątpliwości prawne co do legalności jego działania. Wprawdzie organ nadzoru ostatecznie uznał, iż Stowarzyszenie działa legalnie, jednakże nie oznacza to, iż od początku takie stanowisko było jasne i sprecyzowane, a działania stowarzyszenia nie budziły wątpliwości. Zdaniem Sądu, radca prawny powołując się w swym piśmie procesowym oraz składając stosowny wniosek o oddalenie wniosku stowarzyszenia o dopuszczeniu go do udziału w postępowaniu w oparciu o argumenty prawne w przedmiocie legalności działania

[redacted] nie naruszył Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Również informacje dotyczące stowarzyszenia, na które powoływał się radca prawny uzasadniając swój wniosek o niedopuszczenie stowarzyszenia do udziału w postępowaniu – nie były informacjami, które mogły wprowadzić lub wprowadziły w błąd Sąd orzekający. Wniosek został formalnie złożony i uzasadniony. Strona przeciwna lub stowarzyszenie chcące wstąpić do postępowania miały prawo również do argumentowania za stanowiskiem przemawiającym za dopuszczeniem ich do udziału i z tego prawa skorzystały. Natomiast do Sądu należała ocena czy wniosek jest zasadny czy pozbawiony podstaw prawnych. Kwestie zasadności podjęcia określonej decyzji przez sąd powszechny nie podlega badaniu przez niniejszy Sąd Dyscyplinarny.

Również ustosunkowując się do zarzutu Skarżącego, odnośnie przekroczenia swoich kompetencji w zakresie wypowiedzi na temat legalności działania stowarzyszenia – Sąd uznał, iż radca prawny nie naruszył granic wolności słowa w ramach prowadzonej polemiki procesowej w świetle art. 11 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz art. 27 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Z treści protokołów rozpraw nie wynika, aby były pomijane choćby części wypowiedzi radcy prawnego, które są spójne, chronologiczne i logiczne. Podkreślić również należy, iż w przypadku jakiegokolwiek zachowania się pełnomocnika procesowego na sali rozpraw niegodnego bądź naruszającego powagę sądu bądź noszącego cechy naruszenia wolności słowa czy godności osobistej przeciwnika procesowego – Przewodniczący ma obowiązek zwrócić uwagę pełnomocnikowi i ewentualnie w przypadku braku reakcji zasygnalizować niegodne zachowanie się radcy prawnego na sali rozpraw. Taka sytuacja nie miała miejsca. Zatem nie można uznać, iż protokół z rozprawy nie odzwierciedlił dokładnie przebiegu rozprawy, w tym jakie wnioski składał radca prawny oraz jakie formułował zarzuty. Dlatego też uznać należy, iż Zastępcą Rzecznika przeprowadził rzetelnie postępowanie mające na celu wyjaśnienie okoliczności potencjalnego czynu, który miałby popełnić radca prawny. W tym celu wszczął dochodzenie i przeprowadził postępowanie dowodowe. Sąd Dyscyplinarny uznał jednakże, iż w celu usunięcia wszelkich wątpliwości należy przesłuchać [redacted] w charakterze świadków. Świadek Wojciech Biskupski potwierdził, iż nic co nie zostało zaprotokołowane nie wydarzyło się na sali sądowej, a protokół odzwierciedla zachowanie się radcy prawnego [redacted]. Świadek [redacted] zeznał, że według jego oceny niewłaściwe zachowanie się radcy prawnego na rozprawach polegało na „niewłaściwej, nieprawidłowej i wadliwej interpretacji przepisów prawnych w przedmiocie dopuszczenia [redacted] do postępowania sądowego o sygnaturze [redacted]”.

Wskazać należy, iż Sąd nie kwestionuje prawdziwości odczuć, wrażenia czy subiektywnej oceny Skarżącego lub członków [redacted] wywołanej wnioskiem radcy prawnego o niedopuszczenie przez sąd do udziału w sprawie stowarzyszenia. Niniejsze postępowanie ma na celu zbadanie czy określonym zachowaniem radca prawny naruszył obowiązujące go zasady etyki wynikające z ustawy oraz Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz.U. Nr 123 poz. 1059 ze zm.) radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Nadto zgodnie z art. 4 Kodeksu Etyki Radców Prawnych, radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z obowiązującymi przepisami, według najlepszej woli i wiedzy, uczciwie, rzeczowo, z należyłą starannością. Wykonując zawód radcy prawnego, mecenas [redacted] składając wniosek o niedopuszczenie stowarzyszenia do udziału w postępowaniu na podstawie art. 65 k.p.c oraz go uzasadniając, nie naruszył zasad określonych w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego, w szczególności nie naruszył granic wolności słowa przysługujące mu w ramach polemiki procesowej określonej w art. 27 Kodeksu. Zatem postępowanie uprzednio wszczęte postanowieniem Zastępcy Rzecznika należało umorzyć zgodnie z art. 17 §1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak na wstępie.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne.

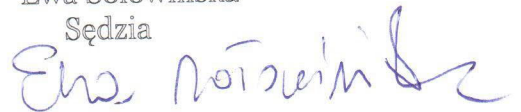
Alicja Kujawa
Sędzia

Elżbieta Dąbrowska
Sędzia Przewodnicząca

Ewa Sołowińska
Sędzia

Odpisy otrzymują:

1. [REDACTED]
2. Radca prawny [REDACTED]
3. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego
4. Minister Sprawiedliwości